

KOIVISTON viesti

Nro 8 Elokuu 2014

Koivistolaisten kotiseutulehti vuodesta 1944 lähtien

Koiviston Viesti
70 v.
Juhlavuosi

Tiijjät sie?

*Suome toista pääratkaa,
"Nälkärattaa" Riihimäelt Pietarii, alettii suurii ubrauksii kans rakentammaa 1870.*

Sem mukan Koivistonkii maa- yhteyvet nii läntee, ko Pietariipäiki paraniit ratkasevast. Nyt mie en tyyvvykkää vähää, ko piinaan Viesti lukijoi kysymäl enstai: tiijjätköös sannoo ja saatatkos kertoo, **minä vuon rautatie joutu Koivistol ast?** Ja toiseks mie viel kyselen teilt, et ko **Suomes ainaskii yhe toise suuremma kaupungi rautatieasema o kovast sama näköne ko Koivisto asemarakennuskii, ni mis se asema on, ja mitävast nää kaks rakennusta ovat nii sama näköset?**

No, eihä Koivisto asemaa kyl ennää oo olemaskaa, ko se jo kauva sit o tuhoutunt. Mut jos sie jostai saat selvil, et millo? mis? ja mitävast? ni roh-kaseha mieleis ja läheta tietois Viestil, ja jos viel ossaat sannoo, mist sie nuo tietois oot löytänt, ni sepäs vast oiskii mastii. Enhä mie taaskaa voi sen suurempaa tietäjäll luvata ko pelkästää kunnia ruunu.

Martti Piela

Juhlien juhlat Koivistolla

*Teksti Riikka Salokannel
Kuvat Essi Salmenkivi*

"Evakkoon ajettiin siskon kanssa polkupyörillä. Välillä otettiin kiinni kuorma-auton perälaudasta ja matka sujui niin, että olimme Viipurissa paljon ennen vanhempia. Vähän yksitoistavuotiasta pelotti, josko olimme jo kadottaneet heidät. Isä tuli perässä hevosella, hänen jal-kansa oli loukkaantunut. Kyydis-sä olivat äiti ja veli. Hevoskärrin perässä kulkevat lehmät Ruusu ja Hertta".

Tämä Jackin Unton oma evak-kotarina oli yksi niistä lukuisista haastelun-pätkistä, joita satapäi-nen juhlaväki kävi Koivistolla juhlien ja koko matkaviikonlopun aikana.

Monisatapäisen juhlaväen kotiseuturetki ja Koiviston -juhlat kotikirkon kupeessa olivat loistava esimerkki siitä yhteenkuuluvuuden hengestä joka meitä toisiimme yhdistää. Ystävyiden Rannat – teemalla järjestetty tapaami-nen vahvisti osaltaan entisten ja nykyisten koivistolaisten halua olla myönteisellä tavalla yhdessä. Meitä yhdistävät samat rannat ja polut, sama kirkkopetäjä ja meri-tuuli.

Valtava tunne kuuluu johon-kin, Koivistolle sai eri puolilta Suomea bussilasteittain ihmisiä matkustamaan Koivistolle. Paikallisseurat ja sukujen- ja kylien puuhamiehet ja naiset kokosivat matkaseurueet. Matkanjärjestä-jä junaili viisumit ja bussikydyt, asiansa osaavat kuljettajat ja kai-kille sopivat matkareitit. Osa tuli omilla kyydeillä ja omia reittejään. Tottuneimmat kulkijat tulivat Kotkasta vuorobusseilla perille saakka.

Nykykoivistolaiset puolestaan olivat tehneet ison työn valmistel-lakseen meille juhlaohjelman ja koko juhlaväelle sopivat puitteet. Meillä on enemmän yhdistäviä kuin meitä erottavia asioita. Koko juhlien valmisteluajan ja erityisesti juhlaviikonloppuna vain vahvistui ajatus siitä, että olemme kovin ter-vetulleita, että meihin halutaan tutustua ja kanssamme ystävy-syä. Mitkään etukäteen arvelutta-neet pelot eivät toteutuneet, vaan koko viikonlopun ohjelma sujui loistavasti.

Moni matkaaja oli sovittanut kotikylällä käynnin, Viipurissa ja Johanneksessa pyörähtämisen, su-kulaisten ja tuttavien kanssa haas-telun, sukutalon kivijalalle tehdyn pyhiinvaellusretken, uintiretket ja

*Varmasti
tulemme
tulevaisuudessa
juhlimaan myös
Koivistolla.*

yöhiippailut itse juhlaohjelman aikatauluun. Muutaman päivän aikana oli mahdollista kokea kaikkea sellaista, mihin muuten tarvittaisi monta erillistä reissua ja kohtaamista. Ja vaikka paikallisten kanssa ei olisikaan ollut yhteistä kieltä, tikkaa pystyy heittämään, tanssimaan ja ohjelmaa seuraamaan, vaikkei yhteisiä sanoja oli-

sikaan. Toisaalta Mäkisen Seppo ja museonjohtaja Irina Kolotova laittoivat omat persoonansa peliin toimiakseen parhaana mahdollise-na linkkinä ja tulkkina meidän ja paikallisten välillä.

Hienoa on, että ensivuonna juhli-taan taas vanhaan malliin.

Hienoa, että kokoonnutaan uu-dessa juhlapaikassa Paraisilla. Yh-tä hienoa on se, että varmasti tu-lemme tulevaisuudessa juhlimaan myös Koivistolla.

Riikka Salokannel
Päätoimittaja

Väärässä porukassa

Nyt älkää käsittäkö väärin, te oikeat porukat, sukulaiset ja oman kylän väki, mutta olipahan virkistävää tehdä Koiviston juhlaissu väärässä porukassa. Oman suvun kohdatessa tuntee toistensa tavat ja jutut joskus vähän liiankin hyvin. Tietää että juhannusjuhla menee tuon kaavan mukaan ja että tämä sama tarina kerrotaan aina samalla kohtaa, Hepokivi oli tuolla ja rantaviivaa juosta limpsutettiin näin. Sammalla lailla tutun ja turvallisen, aina saman kaavan mukaan menee oman Koivisto-kerhon kokoukset ja Koivisto-seuran vuosijuhlat: tutun arvattavasti.

Sen nyt ymmärtää hyvin, että tämänvuotiset Koivisto-juhlat eivät menneet vanhan ja perinteisen kaavan mukaan. Olivathan juhlat Koivistolla ja vielä järjestetty yhdessä venäläisten, Koivistolla nykyisin asuvien ihmisten kanssa. Ystävyiden rannat olivat hienot puitteet uudenlaiseen kohtaamiseen. Saattaa olla, että helteisessä katsomossa, ohjelman yhä jatkuessa, saattoi jollakulla meistä olla sellainen kuuma, kumma tunne, että oli väärässä paikassa. Että viisaampaa olisi istuskella puiden varjossa taka-alalla.

Mutta minä olin koko reissun väärässä porukassa. Matkan järjestäjä oli sijoittanut viisi lahtelaisten, tai turkulaisten tai mäkeläisten kimpakyytiin kuuluvaa juhlijaa humaljokelaisten bussiin. Ja olipa mielenkiintoista kuulla uusia juttuja, tutustua serkuksiin ja heidän sukujensa tarinoin. Käydä ajelulla Humaljoen kautta, kuulla vankileireistä ja hevoslaumoista. Oli myös hienoa tajuta, että perhe, suku, juuret, yhteydet ovat tärkeitä meistä niin monille.

Että on iso joukko ihmisiä, joille Koivisto on ollut osa merkityksistä elämäntarinaa. Oli kerta kaikkiaan mukavaa käydä ilta-uinnilla väärässä porukassa.

Hartaast'

Afganistanin aamun menetys

Torstiaamuna 24.7.2014 surmattiin Heratissa Afganistanissa Suomen evankelisluterilaisen kansanlähetyksen avustustyöntekijät Seija Järvenpää ja Kaija Martin. Olen seurannut Afganistanin avustustyötä Suomesta käsin jo pitkään. Koen menetyksen hyvin suurena.

Seija ja Kaija olivat opetelleet paikallisen kielen, darin hyvin. Se on kristillinen tapa, josta olen ylpeä. Kun kristillisillä kesäpäivillä on ulkomaalaisia puhujia mistä hyvänsä maapallon kolkalta, on heidän vierellään tulkkina joku, joka tulkkaa heidän äidinkielestään. Puhujan ei tarvitse vaikeasti haastaa itselleen vierasta englantia, vaan hän saa puhua sydämensä kielellä.

Seija ja Kaija suhtautuivat paikalliseen kulttuuriin kunnioittavasti. Sekin on kristillinen tapa. Etsiä kaikki se, mikä paikallisessa kulttuurissa on hyvää, ajatella sitä, keskittyä siihen, toimia siitä käsin. Ystäväystyö naisten ja lasten kanssa. Jakaa heidän ilonsa ja surunsa. Olla paikalla ja läsnä.

*Seija ja Kaija
suhtautuivat
paikalliseen
kulttuuriin
kunnioittavasti.*

Seija ja Kaija tiesivät toimivansa vaarallisessa maassa. He tekivät työtä sielun ja ruumiin terveyden ja tasa-arvon edistämiseksi. Heille afganistanilaiset olivat niin tärkeitä, että he olivat valmiita henkensä uhalla palvelemaan näitä.

Tiedän, etteivät he pitäneet itseään suurnaisina. He ajattelivat, että jos Jumala antaa tehtävän, hän antaa myös voiman, kasvattaa luonnetta, tukee kielen ja kulttuurin opiskelussa. Sekin on kristillinen tapa: myöntää, ettei ihminen yksin saa paljoa aikaan.

Mutta enpä minä ollut siellä henkeäni likoon laittamassa. Vaikka pidänkin mielenterveyttä, tasa-arvoa ja afganistanilaisia tärkeinä. Inhimillisesti katsoen Seijan ja Kaijan kuolema oli iso menetys, sekä suomalaisille että afganistanilaisille.

Seija Järvenpään ja Kaija Martinin muistoa surullisena kunnioittaen Kaisa Koivula

+

Rakas puolisoni ja äitimme

**Aira Ida
MOLANDER**

o.s. Härkönen

s. 2.3.1935 Koivisto
k. 19.6.2014 Hyvinkää

Rakkaudella muistaen ja
kaivaten
Hans
Peter ja Anne-Marie

+

**Kaino
RÅGLUND**

s. 9.3.1919
k. 18.7.2014

*Kun pitkän elämän elää saa
voi rauhassa nukahtaa.
Kun kaikki on valmista, tehty työ,
on edessä rauhaista yö.*

Lämmöllä Kainoa muistaen,
sukulaiset ja ystävät

Siunaus toimitettu.
Kiitos osanotosta.

+

Rakkaamme

**Aino Kyllikki
LEHTO**

o.s. Ratia

* 23.5.1928 Koivisto
† 3.7.2014 Turku

*Oli sulla sydän niin lämmin, bellä,
paikka siellä meillä jokaisella.
Muistosi kaunis voimaa antaa,
surun raskaan hiljaa kantaa.*

Äitiä, mummia ja isomummia kiittäen ja kaivaten
Heli
Pirjo ja Jukka
Peter, Susanna, Maria, Sarianna, Kiira,
Ida-Sofia ja Oliver
Markus, Niina ja Mikko
Tuomas, Paula, Joel ja Neela
Jan-Oskar, Sara, Carlo ja Elle
Sisaret Leila ja Liisa perheineen
Muut sukulaiset ja ystävät

Siunaus toimitettu 2.8.2014 läheisten läsnäollessa.
Lämmin kiitos osanotosta.

KOIVISTON viesti

ISSN 0780-1289

KUSTANTAJA:

Suomen Koivisto-Seura r.y.

Jäsenlehti. Ilmestyy kerran kuukaudessa, kuun 20. päivänä.

Lehteen tarkoitetun ilmoitusmateriaalin tulee olla toimituksessa viimeistään lehden ilmestymistä edeltävän kuun lopussa.

Toimitus ei vastaa sille lähetetystä materiaalista. Lehden vastuu ilmoituksista rajoittuu ilmoitushintaan.

Kirjoittajat vastaavat tekstien sisällön oikeellisuudesta ja toimittamiensa kuvien käyttöoikeuksista.

Toimitus voi tarvittaessa lyhentää tai muokata sille toimitettua aineistoa.

Liikeilmoitukset 50 snt/ppm
Kuolinilmoitukset 34 snt/ppm
Lasten kuvalliset onnittelut 6e/kpl

Aineisto mieluiten digitaalisena:

studio@salokanneltoivonen.fi

Muussa tapauksessa paperikopiot, muistitikku tai CD-levy sekä valokuvat toimitetaan osoitteeseen:

**Studio Salokannel & Toivonen,
Koiviston Viesti** p. 0400 780 398
Rauhankatu 8, 15110 Lahti.

Aineisto palautetaan vain jos mukana on postimerkillä varustettu palautuskuori osoitteineen.

Tilaukset, osoite- ym. muutokset

aina kirjallisena tai sähköisesti edellämäinnittuihin osoitteisiin.

Tilauksia ei tarvitse uusia.

Seuran jäsenmaksu 28e, sisältää vuoden jäsenlehdet. Seuran kautta voi myös maksaa Karjalan Liiton jäsenmaksun 10e. Lehdessä julkaisemattomia artikkeleita ja kirjoituksia julkaistaan seuran kotisivuilla www.koivistolaiset.net, jossa myös tämäkin lehti on luettavissa myöhemmin.

Jäsenlehden postituksesta pohjoismaihin +2e/vuosi, eurooppaan +7 e/vuosi muualle maailmaan +12 e/vuosi
Pankkiyhteys: Nordea 151930-186847

Päätoimittaja

Riikka Salokannel, 0400 94 96 95

Kuvatoimitus ja taitto

Rami Toivonen, 0400 780 398

Koiviston kirkkopetäjä

Kotoisessa Koivistossa Vieressä kivisen kirkon kasvaa paksu petäjäinen rantatuulten tuivertama, myrskypäiden murjoma.

Sota-aika silpoi sorjat oksat, katkaisi kauniin latvan. Vaan ei kuollut sorja mänty, sortunut sodan jaloissa. Alkoi oksat elpymähän, piikit vihreät virota, vaikk' on ikää sata vuotta, elänyt on enemmänkin.

Kun on puu varsin vanha, portin vierellä kasvaellut, nähnyt kansaa kaikenlaista, nähnyt ilot – nähnyt surut, nähnyt ihmisen elämän. Kävin puuta katsomassa, silitin siloista pintaa. – petäjä alkoi puhua, kertoella kaikenlaista, miten on ennen eletty, asuttu aikain alussa vuosisadan vaihtuessa.

– Tulipa miehet mereltä laskeutuivat laivoistansa. Toiset miehet maata myöten, vahvat miehet vainioilta kivitaltat kourissansa. Kasasivat kauniit kivet. Panivat hyvän perustan.

Alkoi kohota kirkko. Kivi nousi kiven päälle, Lohkareet yhä ylempiä. Oviaukot aukenivat, kaaret ikkunan yleni, kohosi korkeelle torni. Valmistui kivinen kirkko, kirkko niin kovin komia, ikkunat ylen ihanat, katon kaaret kauniimmat.

Tuli keisari kylähän saapui saaren rantamille huvipurrella puhalsi kalastamaan Koivistolle metsänriistaa mielistellen.

Ampui kerran, ampui toisen punakettu kellahdelti, sai myös teeren saaliiksensa. Keisari iki-iloinen, kun oli saalis niin sopiva. – Siksi lahja kirkollemme – urut niin ylen ihanat soitot suuret ja soreat.

Puhui lisää petäjäinen haasteli havujen lomasta Alussa vuosisatasen, tuossa kirkon rappusilla seisoi nuori neitokainen, myrtinoksat ohimoilla, kihlakello kaulassansa.

Vei sulhasen vihille, kirkon uuden alttarille... Vuodet kului, perhe kasvoi, lapset jo ripille pääsi. Saivat ensi ehtoollisen maistaa kultamaljasesta.

Kesken kaiken kauniin elämän ehoisimman elämän syttyi sota, surman aika Otti lapset omiksensa, satureiksi synnyinmaamme. Tuossa kirkkomme kupeella monet haudat aukenivat sodassa sortuneille, rintamalla kaatuneille.

Monta oli surusunnuntaita Vieressä kivisen kirkon Sankareita saatellessa Haudanlepoon laskiessa

Tuona surusunnuntaina Näki vanha petäjäinen Tutun hahmon tulevaksi Haudan ääreen astuvaksi Tuo on morsian menneitten vuotten Alkuaikain onnellisten –Myrtinoksien tilalla kirkkaat kyynelkarpaloiset pojan poskelle putosi...

Tuosta kirkkomme kupeelta Katos kansa koivistoinen, Poistui entiset eläjät – väki toinen, tuntematon

Tuli entisen tilalle.

Aika kului, vuodet vieri Viisikymment vierähteli. Tunsi puu tutun äänen, Äänen entisten eläjään

Tuossa kansa koivistoinen Tutun kirkkonsa kupeella Sankareiden saattomailla Pystytti kivisen purren, Kauniin patsaan paikoillensa Muistoksi menneestä ajasta Entisistä eläjistä

Rakkaamme

Aino Ester VIRTANEN o.s. Mäkinen

s. 5.2.1926 Koivisto, Römpötti
k. 8.7.2014 Iitti

Me lähdemme tästä elämästä,
emme kuitenkaan lähde.
Me elämme edelleen kaikessa,
mitä olemme tehneet.
Me kuolemme,
emme kuitenkaan kuole,
vaan elämme niiden sydämissä,
jotka ovat meitä rakastaneet.
(Martti Lindqvist)

Äitiä, mummoa, isomummoa ja sisarta kaivaten
Matti ja Aila
Henri perheineen
Riina perheineen
Marjatta
Markku ja Heidi
Mikko, Veera, Leevi, Sara ja Niilo
Johanna, Antti, Maria ja Elmeri
Tapani ja Eija
Anja perheineen

Siunattu lähiomaisten läsnä ollessa ja laskettu marraskuussa 2012 kuolleen puolisonsa Oivan vieren Nastolan hautausmaalle 25.7.2014. Lämmin kiitos osanotosta.

Äiti, mummi, isomummi ja sisko

Sylvi Annikki PUTUS

* 10.7.1919 Koivisto
† 27.6.2014 Salo

Rakkautella kaivaten
Kalevi ja Tuulikki
Marko, Leila ja Urho
Marja ja Kenneth
Eine
sukulaiset ja ystävät

Kun aamu saapui, niin matka päättyi
ja uneen väivutti väsyneen.
Ei tunnu tuska, ei vaiva mainen
On rauha sydämessä nukkuneen

Siunaus toimitettu läheisten läsnäollessa
Kiskossa 5.7.2014. Lämmin kiitos osanotosta.
Kiitos myös Kiskokodin henkilökunnalle

Rakas sisareni ja tätimme

Kerttu Emilia GRUSANDER

* 16.11.1920 Koivisto
† 5.7.2014 Turku

Lämmöllä muistaen
Pirjo-sisar perheineen
sisarusten lapset perheineen
muut sukulaiset ja ystävät

Meri huokaa rantakiviin.
Veden yllä linnun lento
aamuaurinkoon.
On muuton aika.

Siunaus toimitettu läheisten läsnä ollessa.
Lämmin kiitos osanotosta.

– Puheenjohtajalt' itseltää –

Laiska en oo, unohan vain mitä pit tehdä

Seuran kesäjuhlan vieminen Koivistolle oli etukäteen monessakin suhteessa epävarma hanke. Lopulta riskeistä toteutui vain sää, kolmen sadekuuron muodossa. Niidenkin jäljet kuivuivat nopeasti.

Etukäteen arvelimme, että pitkä matka ja korkeammat kustannukset pudottaisivat osanottajien määrää. Näin ei käynyt, ja vaikka kukaan ei pitänyt kirjaa osallistujista, lienee viisisataa suomalaista uskottava arvio. Mukana oli paljon ensikertalaisia; ehkä tämä vielä näkyy seuran jäsenmäärän kasvuna.

Primorskin kaupunki oli nähnyt paljon vaivaa ja käyttänyt runsaasti rahaa järjestelyihin. Musiikkiohjelmaa oli tuotu Pietarista asti. Juhlapaikalla oli tarjolla paikallista ruokaa, eikä kenenkään tarvinnut jäädä nälkäiseksi. Vastaanotto oli sydämellinen; Primorskin kaupunki on jopa ottanut lippuunsa ja vaakunaansa Koiviston neljän koivunlehden muodostaman kuvion.

Tilaisuuden ohjelma eli loppuun asti, vielä juhlan aikakin sitä muutettiin pariin otteeseen. Sen vieminen läpi kahdella kielellä onnistui varsin juoheasti. Ulkopuoliselle saattoi syntyä kuva, jonka mukaan suurin osa suomalaisista puhuu venäjää. Toinen myönteinen vaikutelma syntyi karjalaisesta laulamisen perinteestä, josta suomalaiset osallistujat antoivat oivan näytteen.

Varmaan käymme Primorskissa yhdessä toistekin. Paikallis- ja kyläyhdistysten sekä sukuseurojen matkat jatkuvat nekin. Uusiakin mahdollisuuksia saattaa avautua, koska Venäjällä on päätetty ryhtyä kehittämään venematka-alueita, jonka pilottialueeksi on valittu Viipuri. Pitää myös löytää ratkaisu, jolla kustannukset eivät jää kokonaan seuran maksettaviksi.

Kiitokset kaikille, jotka olitte mukana ja teitte juhlista juhlat.

Jouni J. Särkijärvi

**Suomen
Koivisto-Seura r.y.**
Perustettu 1948

Toimii koivistolaisten yhdysseiteinä
– järjestää kotiseututilaisuuksia
– harjoittaa julkaisutoimintaa
– suorittaa kotiseutukulttuuriin liittyvää kokoamista ja tallentamista.

www.koivistolaiset.net

Puheenjohtaja, Jouni J. Särkijärvi
Kuurinniityntie 1, 02750 Espoo
puh. 040-516 4951
jouni.sarkijarvi@pp.inet.fi
Varapuheenjohtaja, Tuula Koppinen
Rauhalanpuisto 10 B 36, 02230 Espoo
puh. 050-516 5651
tuula.koppinen@kolumbus.fi
Sihteeri, Virpi Huhtanen,
Ahtaanmäki1A2, 02280 Espoo.
puh. 0440-501 806
virpi.huhtanen@kolumbus.fi

Taloudenh. Karjalan Tilikeskus/Patrikainen
Ratakatu 47, 53100 Lappeenranta
puh. 05-5448850
Perinnetoimikunta, Jorma Simola pj.
Proomukatu 6 A 14, 15140 Lahti
puh. 040-564 9341
Taidetoimikunta, Leena Airaksinen pj.
Metsäpirtintie 10 A 1, 02130 Espoo
puh. 050-548 1601
Senioritoimikunta, Helge Teikari pj.
07190 Halkia
puh. 019-664 8112

Hallituksen muut jäsenet:
Virpi Huhtanen, Espoo
varalla Risto Kaukiainen, Helsinki
Raimo Kyytsönen, Mäntsälä
varalla Hannu Veijalainen, Lahti
Matti Agge, Parainen. 040-536 7701
varalla Airi Saarinen, Turku
Tuomo Kokkala, Kotka. 050-589 4443
varalla Jorma Jack, Kotka 0500-619 482
Esko Kaukiainen, Tuusula. 0400-800 752
varalla Katariina Aaltonen, Espoo
puh. 050-4393 791

Riitta Nurmi, Porvoo. 041-455 8885
varalla Marja-Leena Montonen, Porvoo
Hannu Seppinen, Turku. 040-703 1244
varalla Tuula Agge, Parainen
Tuula Raukola, Kotka. 044-522 8098
varalla Mirja Haapanen, Hamina
Koivisto-säätiö:
Hallituksen pj.
Sirpa Taskinen, Helsinki 040-5811 642
Asiamies Pertti Hoikkala 040-583 5397
Vanha Veckjärventie 11, 06150 Porvoo
koivisto-saatio@kolumbus.fi

Ystävyuden rannat Берега дружбы

Koivisto-juhlat Koivistolla 19.7.2014

ПРАЗДНИК КОЙВИСТО В ПРИМОРСКЕ В 19 ИЮЛЯ 2014

Juhlavuoden 2014 Koiviston juhlat vietettiin Koivistolla, 110 vuotta täyttävän Koiviston kirkon vieressä.

Kirkkoon sisälle ei tänä vuonna päästy, sillä rakennus on suljettuna teknisistä syistä. Osanotto juhliilla oli runsas: hellepäivänä kirkolle oli saapunut noin 400 suomalaista ja 300 venäläistä juhluvierasta.

Juhlaohjelma alkoi fanfaarin ja ukkosen säestämänä. Juhlia varten pystytetyille ja Suomen ja Venäjän lippujen värisillä ilmapalloilla koristellulle lavalle tuotiin Venäjän, Primorskin ja Koiviston liput. Primorskin lippu muistuttaa Koiviston lippua: värit ovat samat, mutta laivan runko on erilainen ja laivan alla on kala.

Tervehdyksiä juhlaavalle lausui mm. Primorskin kaupunginjohtaja Svetlana Ryzhova,

Koivisto-seuran puheenjohtaja Jouni Särkijärvi, Suomen Pietarin pääkonsulaatin konsuli Päivi Peltokoski, ortodoksis seurakunnan kirkkoherra Konstantin sekä museonjohtaja Irina Kolotova.

Tervehdykset tulkattiin venäjäksi ja suomeksi. Puheissa toistuivat samat ajatukset: ilo siitä, että suomalaiset ja venäläiset ymmärtävät toisiaan ja ovat kiinnostuneita toisistaan ystävinä ja naapureina, sekä toivo siitä, ettei tulisi enää sotaa, jossa kansat taistelevat keskenään.

On suurenmoista, että käynte kotimaallanne ja muistatte esi-isianne, kehui Isä Konstantin. Särkijärven puheenvuoron jälkeen laskettiin muistoseppeleet Risti ja Purje-veistokselle.

Vuonna 1992 paljastettu muistomerkki on Aila Salon veistämä.

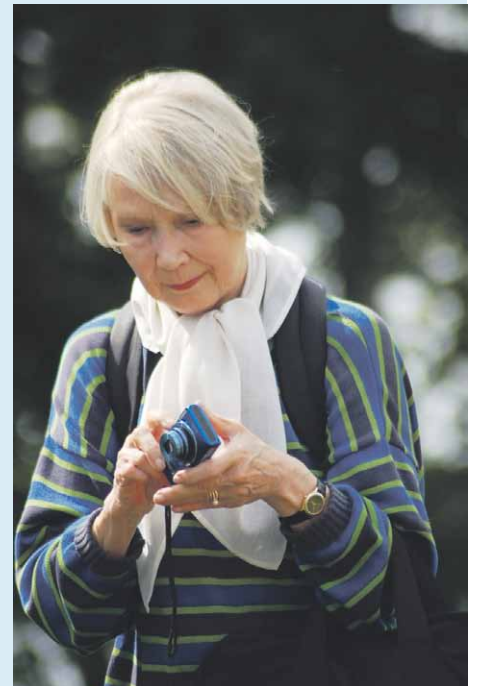
Museonjohtaja Irina Kolotova kertoi, että Ystävyuden Rannat -niminen juhla oli järjestetty Koivistolla jo 25 vuotta sitten. Idea kutsua Suomen koivistolaiset juhlimaan Primorskiin oli ollut Hannu Hilskan. Myös silloinen Koivisto-seuran puheenjohtaja Jorma Torkkeli oli ollut mukana juhlissa. Suomalaisille vieraille ei ollut ollut hotellimajoitusta, vaan venäläiset olivat järjestäneet heille yöpymisen kodeissaan.

Kolotova esitti, että hänen puolestaan Ystävyuden rannat-juhlia voisi olla vaikka joka vuosi. Jos Jumala suostuu, seuraavalla kerralla pääsemme viettämään juhlia Koiviston kirkon sisällä, museonjohtaja

päätti puheenvuoronsa.

Lavalla nähtiin niin venäläisiä kuin suomalaisiakin esityksiä. Esiintyjien joukossa oli venäläinen laulu- ja tanssiryhmä Russkaja dusha ('Venäjän sielu'), nokkahuilua soittava Mari Pitkäranta. Aki Hietala soitti hanurilla Koiviston valssin sekä Koiviston polskan. Myös venäläinen Verek-yhtye esitti kansanlauluja, joiden joukossa oli yksi suomalainenkin laulu, jonka yhtye oli opetellut suomenkielisinä sanoineen.

Terttu Ravi lausui Senja Mäkisen runon Koiviston kirkkopetäjä. Runo kuvaa vuosikymmenten vierimistä puun näkökul-

Ystävyuden rannat Берега дружбы

Koivisto-juhlat Koivistolla 19.7.2014

ПРАЗДНИК КОЙВИСТО В ПРИМОРСКЕ В 19 ИЮЛЯ 2014

Teksti ja kuvat

Essi Salmenkivi ja Riikka Salokannel

masta. Kirkon pihalla kasvava mänty näkee kirkon rakentamisen, urkujen saapumisen, häät, rippijuhlat ja lopulta sodan hautajaisineen. Kuulija saattoi arvailla mielessään, mikä kirkon ympärillä kasvavista männyistä oli runon kirkkopetäjä.

Juhlaohjelman jälkeen vuorossa oli vapaata seurustelua sekä piilenheitto- ja mölkkykilpailut. Keskelle kenttää sytytettiin nuotio. Kojuissa myytiin käsitöitä ja ilmapalloja. Lämmin kesäilta Koivistolla jatkui.

Tulokset piilenheitosta:

Nuoret:

1)	Vlad (sukunimi puuttuu)	22
2)	Nikita Kudryavtsev	21
3)	Maxim (sukunimi puuttuu)	15

Naiset:

1)	Leena Jäntti	36
2)	Tuula Kurki	31
3)	Rikka Salokannel	24

Miehet:

1)	Jari Patanen	35
2)	Seppo Rytkönen	31
3)	Ari Soukka	29

Nuorissa siis venäläiset veivät kolmoisvoiton, muissa sarjoissa mitalit Suomeen.

Juhani Villasella on mölkyn tulokset
juhani_villanen@welho.com
puh. 09 349 1149

Jari Patanen

Ystävyuden rannat Берега дружбы

Koivisto-juhlat Koivistolla 19.7.2014

ПРАЗДНИК КОЙВИСТО В ПРИМОРСКЕ В 19 ИЮЛЯ 2014

Vuoden koivistolainen

Vuoden koivistolaiseksi valittiin tänä vuonna Pentti Karvonen.

Tämä kunnianosoitus on myönnetty vuosittain koivistolaiselle, joka on saavuttanut jotakin merkittävää esimerkiksi tieteen tai liikkeen saralla. Vuoden 2014 koivistolainen on kestävyysjuoksija, jonka tunnetuimpiin saavutuksiin kuuluvat maailmanennätykset, joita hän juoksi vuonna 1955, 3000 metrin estejuoksussa.

Kiitospuheessaan Karvonen kertoi olevansa iloinen kolmesta syystä. Ensinnäkin siksi, että Koivisto-seura on myöntämällä palkinnon urheilijalle nostanut liikuntakulttuurin muiden

kulttuurialojen joukkoon. Urheilukulttuurin tärkein tehtävä Karvosen mukaan on kasvattaa nuorisosta kunnan kansalaisia. Toiseksi Karvonen iloitsi siitä, että pääsi vastaanottamaan kunnianosoituksen juuri Koivistolla, jossa hän syntyi ja otti ensiaskeleensa. Kolmanneksi Karvonen sanoi olevansa iloinen koivistolaisuudesta. Koivistolaiset olivat aikanaan maailman johtavia laivanrakentajia ja kalastajia, ja heimosta nousee edelleen taitureita monelta alalta.

Vuoden 2014 koivistolainen on kestävyysjuoksija, jonka tunnetuimpiin saavutuksiin kuuluvat maailmanennätykset vuodelta 1955, 3000 metrin estejuoksussa.

Tapio Salo, 58 sekä Saara Salo, 19, Lahti

Mikä on yhteytenne Koivistoon?

Tapio Salon äiti eli Saaran isoäiti Laura Salo oli kotoisin Koiviston Saarenpäästä. Laura Salon isä oli Aadolf Kunnari. Laura Salon äiti on haudattu Koiviston hautausmaalle. Kävimme etsimässä hautaa, mutta emme löytäneet sitä.

Oletteko käyneet aikaisemmin Koivistolla?

Kävimme Koiviston kirkolla kaksi viikkoa sitten ollessamme Venäjällä Love For Kids-projektin parissa. Saimme silloin tietää Ystävyuden rannat-juhlista. Tämä on ensimmäinen kerta, kun olemme Koiviston juhlilla. Haluaisimme päästä käymään myös Koiviston saarella.

Onko Koivisto/Primorsk ollut sellainen kuin odotitte?

Tapio: Koivisto on kauniimpi kuin kuvittelin.

Saara: Hiekkaranta oli tosi kaunis, kun aurinko paistoi merelle.

Ystävyuden rannat Берега дружбы

Koivisto-juhlat Koivistolla 19.7.2014

ПРАЗДНИК КОЙВИСТО В ПРИМОРСКЕ В 19 ИЮЛЯ 2014

Kuvia juhlilta ja Karjalasta

Viestin lukijat Mikko Kokkala ja Juha Luukku ovat antaneet juhlaiviikonlopulta ottamansa kuvansa katsottavaksi. Kuvat löytyy heidän omilta verkkosivuiltaan.

Juha mainitsee että hänen kuviaan on vajaan jo 2 vuorokauden kuluessa katsottu hieman yli 11 000 kertaa. Juha on ottanut myös joitain filmin pätkiä.

Mikko Kokkalan kuvat:

<http://bit.ly/koivisto14>

Juha Luukun kuvat:

www.flickr.com/photos/julu/

Mikko Kokkala

kuvat: (c) julu

kuvat: (c) julu

Koivisto-juhla Koivistolla

Ensimmäisen Koivisto-juhlan viettäminen Koivistolla oli mielestäni hyvä ratkaisu ja toivottavasti myös tulevina vuosina näin tapahtuu.

Jokavuotiseksi sitä ei voi suuren työmäärän vuoksi ajatella ja ne jotka järjestelyissä olivat mukana, ansaitsevat suuren kiitoksen. Ainoa jota jäin kaipaamaan oli nykyisten Primorskilaisten esiintymiset, joiden saamista mukaan seuraavilla kerroilla olisi hyvä asia.

Kun olen käynyt Koivistolla vuoden 1982 jälkeen vuosittain kymmeniä kertoja, niin ainoa asia joka on hieman harmittanut on pääsykielto saariin. Viimeisen kymmenen vuoden aikanahan niihin ei ole päässyt käymään. Syy on se, että ne ovat luonnonsuojelualueita joita Karjalan kannaksella on 38 kpl. Tavallaan myöskin hyvä asia, sillä jos ja mikäli niihin olisi jokaisella vapaa pääsy, niin niiden kunto olisi varmasti huonossa tilassa. Vaikka olemme yrittäneet saada käynteihin lupaa virallista tietä, niin se ei ole onnistunut.

Tavoitteeni nyt Koiviston-juhliin oli kun näin juhlaohjelman, päästä keskustelemaan Primorskin kaupunginjohtajan Svetlana Rizovan kanssa asiasta. Näin myöskin kävi. Kun viralliset puheenvuorot oli pidetty, pääsin tulkkini Ludmilan kanssa kiittämään kaupunginjohtajaa että olimme saaneet tulla viettämään Koivisto-juhlaa paikan päälle. Annoin hänelle kiitokseksi kirjoittamani kirjan, joka kertoo elämästä Koivistolla 1600-luvun alusta

alkaen ja kerroin kirjassa olevien kuvien avulla, että pappani Hiop Ratia oli ollut töissä Aleksanteri III ja Nikolai II Standard laivassa. Samoin että pappani mukaan Nikolain tyttäret Tadjana ja Marie olivat hänen mielestään kaikkein mukavimmat.

Annoin myöskin torstaina 100 vuotta vanhasta juuresta paistamani ruisleivän, sekä tikka-
taulun vapaa-ajan viettoa varten ja pyysin häntä grillaamaan makaroita kanssamme kaasugrillissä jonka olin tuonut.

Lopuksi kysyin, että kun käynti saariin oli kiellettyä, voiko Primorskin kaupunki alkaa järjestämään saariin opastettuja matkoja. Kaupunginjohtaja Svetlana Rizova sanoi "lähdetään perjantaina". Sanoin ettemme voi tänä vuonna lähteä, vaan ensivuonna, elikkä näin siinä kävi.

Kaupungin johtaja otti minun sekä Ludmilan puhelinnumerot. Jonkin ajan päästä Svetlana Rizova ja miehensä tulivat kanssamme grillaamaan. Nyt asiaa on tarkoitus valmistella ja suunnitella ensi kesää varten ja yhteydenpitoakin on ollut. Olisi tosi hyvä asia, mikäli tapaamisemme johtaisi pitkäaikaisen saariin pääsyn päättymiseen, sillä koskaan ei ole liian myöhäistä ja ystävyyden pitäminen puolin ja toisin on tärkeää.

Teksti: Aulis Soukka

Oikealla Pirkko ja Heljä ja Merita Soukka

Aulis Soukka

Essi Salmenkivi

Mikäli on niitä jotka esimerkiksi ensi kesänä haluaisivat lähteä käymään Koiviston saarissa, niin olisi hyvä ottaa yhteyttä hyvissä ajoin jo vaikka tämän vuoden puolella, niin olisi mahdollisuus suunnitella matkoja jos lähtemiset varmistuisivat.

Aulis Soukka 0400 412 650, 045 147 1770

Taidekeskus Salmelan juhlanäyttely houkutteli yleisöä

Taidekeskus Salmelassa vietettiin kesällä 2014 25-vuotisjuhluvuotta.

Juhlavuoden ympärille koottu taidenäyttelyt, upeat konsertit sekä uuden puistonäyttämön tapahtumat löysivät yleisönsä. Salmelassa vieraili kesän aikana odotetut 29.000 taiteen ystävää.

Erityistä kiitosta keräsi Salmelan päärakennukseen koottu muistonäyttely, jossa esiteltiin teoskokoelmat jo edesmenneiltä, Salmelan historiassa vahvasti mukana

olleilta taiteilijoilta. Nuoris- taiteilijoista etenkin kuvataiteilija Kia Taegenin sykkähdyttävä Viipuri-aiheinen teossarja ihastutti yleisöä.

Mieliinpainuvia hetkiä koettiin Salmelan päätöskonsertissa, kun Japanin itsepuolustusvoimien edustusorkesteri vieraili ensimmäistä kertaa Euroopassa. Konsertin huippuhetkiin lukeutui orkesterin tulkinta Sibeliuksen

Finlandiasta, jonka aikana yleisö osoitti suosiotaan seisten. Ennen konserttia koettiin koskettava hetki kun soittokunnan jäsenet esittivät kunniafanfaarin Mäntyharjun kirkon pihalla sankarivainajien muistoksi.

Tuomas Hoikkala

Matti Lehto

Evakkoon Elimäel

2/2 Kuvat ja teksti: Martti Piela

Ei oo enää täs pihamaa ees sitä suurta ojjaaka, mikä syksysi ja kevväil tulvi ja mihi Asko (oiskos olt viel kahtakaa) meinas hukkuu.

ja hukkunt oiskii, jossei Kaaka ois nähnt tuva ikkunast, kui jottai valkosta pulpahtel ylös-alas ojas. Myö Hanski kans vaa ihmeteltii asunno takan vieresel pienel mäenyppyläl, mis leikkittii käpylehmil ja -hevosil, kui Asko ol oppint uimaa!

Ei käpylehmil ja -hevosil leikkimine meil Hanski kans oikee riittänt. Muutama saja metri pääs metsä takan ol Helisil kiteratio, mitä pit kuunnella luurii kans. Sinnehä myö kipastii kiiree vilkkaa kuuntelemmaa "tuntisii" pimiäl kappeeta metsäpolkuu pitki. (Tuommosta mölytorvee ei kyl Helisii ratios olt, niiko täs miu Lahe Ratiomuseos ottamassai kuvas.)

Vanhaa pappilarakennustakkaa ei enää oo olemas. Se kaver, kuka siel nyt asustaa, joutu tila ostaessää hävittämmää pappilan, ko halus rakentaa itsellee uuveaikase koi. (Siihe aikaa kunta vaati, ettei hänel saant olla kahta asuntoo! Mies näkkyyki seisova täs kuvas ulkorakennukse vieres puu oksii varjos.)

Historiallise pappilarakennukse - 13 huonetta, kolme sattaa neliöö - tilal seisoo nyt tää valkee asumus.

Männehii muistelles o nykyaikan ihmettelemist.

Ko myö oltii Hämmeest muuttettu Moskova rauha jälkee 1940 äiti vanhempii peräs enstäi Iitti Kymntaa Mouhuu ja sielt sit eellee Elimäel Issoo taik Vanhaa pappilaa, mis ol kyl tillaa mut kylmää, ja mis sit Asko syntyy Paavali päivän 1941, ni pari, kolme kuukautta nuorimmaise velje syntymä jälkee Elimäe uus kirkkoherra muutti perreinee Viipurist ja asettu asumaa ommaa virkatalloo, ni hänelko ol neljä jasta, vaimo ja palvelija, ja meitä vaa äiti ja kaheksa lasta (isähä ol sovas), ni meil osotettii tilat piha perält sivurakennukses, keittiö ja "sali" (Vihriäovista ossaa kuvas vasemmal ei sillo olt, eikä tuota leviää ovvee oikial - joku suurem-ma puolene oviha kyl siin ol).

Keittiös ol pien puuhella, mil äit keitti meil ruuat. Isommas "salis" ol viel valtava leivinuuni, minkä pangol ol lämmintä loikoilla sil, kuka siel nukku. Isommas huonees ol penkit seinustoil, ja niie pääl myö lapset saatii nukkuu yöt. Päiväl pit ellää "suures salis" (= ulkoon) silloko pappi pit rippikouluu sisäl. Pappiha ois kyl voint ajjaa pyörällä kirkol, mis nii hänel ko rippilapsilki ois riittänt tillaa, ja riittiki sillo, ko äit kirjotti ministerrii. Mut pappi ol

Kideradio Lahden Radiomuseossa

Vanhan pappilan ulkorakennus

Asuinrakennus entisen pappilan paikalla

Vanhan pappilan sivurakennus

sitkee seuraavan vuon, eikä äit jaksant enää tapella papi kans, vaa pes "sali" lattia enne rippikouluu ja rippikoulu jälkee, ko Askoha konttas viel lattial.

Suomi kyl tarvitsoo lissää työvoimaa, ei miul oo mittää pakolaisii vastaa, mut mietim mie vaa, et kui moniha näist nykyaja maahamuuttajist suostuis siihe, et

höil osotettais tälläset tilat Suomee tullessaa? No, Romania kerjäläiset saattais hyväksyyki (!?)

Suomi kyl tarvitsoo lissää työvoimaa, ei miul oo mittää pakolaisii vastaa, mut mietim mie vaa, et kui moniha näist nykyaja maahamuuttajist suostuis siihe, et höil osotettais tälläset tilat Suomee tullessaa?

KOIVISTON AUTO

www.koivistonauto.fi

Tilausajot ja Ryhmämatkat
18-50 paikkaisilla autoilla

T MATKAT OY

Tapani Teikari
Pornainen
+358(0)408291824
tapani.teikari@tmatkat.fi
www.tmatkat.com

Ässä

Oli pyhäpäivä. Hilja ja Paavo ja Raija olivat pukeutuneet pyhäpukuihin ja istuskelivat tuvassa juttelemassa. Hiljalla oli Paavon ostama kihlakello kädessään. Hilja ei pitänyt kelloa arkisin ja harvoin pyhäpäivisinkään, useimmiten vain silloin kun oli menossa johonkin vierailulle. (Hilja antoi kellon tyttärensä nuorimmalle lapselle Heli-Sinikalle).

Raija tuli kiehnäämään Hiljan kylkeä vasten.

- Kuka siul o ostant kello ja sormukse?

- Kylän pojat on ostaneet, Hilja sanoi katsellen veikeänä Raijaa.

- Kiihi Kalevi ostaa miul kello ja sormukse, Raija ilmoitti paljastaen samalla ensirakkautensa kohteen.

Kiiskit asuivat kylän suurimassa talossa ja heillä oli paljon lapsia. Kalevi oli yhdeksästä lapsesta nuorin ja seitsemän vuotta vanhempi kuin Raija.

Raija oli jo iso tyttö, neljänviiden vanha. Hilja ompeli kylä-

- Tuol pöyvä al ko sie harjoottelit?

läisille ja nytkin oli ompelutyö kesken. Raija livahti tuvan pöydän alle. Pöydällä oli neliskulmainen liina, joka peitti niin, ettei työstä näkynyt mitään.

Hiljalla oli kiire ommella, sillä asiakas odotti ompelustaan valmiiksi jo seuraavana päivänä.

- Mitä ihmeitä se nyt siel tekköö, Hilja mietti vilkaisten välillä pöytää. - Mut emmie malta keskeyttääkö ko miul o kiire ko vieraal ompelen. Ei kai sil hätä ole ko ei huuvakkaa.

Pitkän ajan päästä tyttö tuli esiin pöydän alta. Raija seisahtui Hiljan eteen tomeran näköisenä.

- Äiti, nyt mie ossaan sannoo iha

hyvästi, et sipuli. Hiljan kasvat kirkastuivat.

- No sanoha.

- Sipuli! Ässä kuulosti mehevältä ja lihavalta.

- Sanopas viel, Hilja innostui.

- Sipuli! tyttö toisti. - Sipuli! Ässä kuulosti edelleen ihan oikealta ässältä.

- Kyl sie taijat nyt osata, Hilja nyökkäsi hyväksyvästi. - Tuol pöyvä al ko sie harjoottelit?

Raija nyökkäsi ylpeänä itsestään.

- Kyllä isäs ilostuu ko kuulee et sie oot oppinu sanomaan ässän, Hilja riemuitsi Raijan kanssa.

Vielä eilen hän oli pyytänyt Raijaa toistamaan sipuli- sanaa ja aina se oli ollut 'hipuli'. Olipa hyvä, että tyttö oppi kirjaimen ennen kuin meni kouluun!

Ritva-Liisa Lehviö

Ruotsin parakkiavustus?

Kesäkuussa tulee 70 vuotta täyteen kun karjalaiset ja muutkin pakkoluovutettujen Suomen alueiden asukkaat joutuivat jälleen jättämään kotinsa.

Heidän asuttamisensa uusille seuduille aloitettiin käsittääkseni melko nopeasti. Useimmat asutettiin täysin tyhjiille paikoille ja oli saatava joku suoja oikean kodin rakentamisen ajaksi.

Nyt on tietooni tullut Koiviston siirtokarjalaisilta, että olisi joku kevyt parakki rakennus tullut avustuksena Ruotsista. Mäntsälän Nummisiin tuli juuri asukkaita Koivistolta ja näin näitä parakkeja löytyi monilta pihoilta. Valitettavasti paremman tiedon puutteessa on purettu pois silti joitakin on säilynyt jopa hyvä kuntoisina.

Pitääkö paikkansa, että nämä tulivat Ruotsin apuna? Joutuiko niistä asukas jotain maksamaan tai millä perusteella näitä myönnettiin ja kuka siitä päätti?

Olisi mielenkiintoista tietää tuliko näitä parakkeja apuna myös muualta ja millaisina? Kerrottiin, että olisi joku kuusiokulmainen pahviparakkikin ollut käytössä.

Mielestäni näiden mökkien säilyttäminen oli eräänlainen kulttuuriteko ja ansaitsi vaikka kevyen suojelun jne... samalla saataisiin säilytettyä tätäkin selvytymisen historiaa.

Ritva Salonen
Mäntsälä

Mie tiijän

Kesäkuu Viestishä mie utelin teilt lukijoilt, et mist laulust löytyy se sanonta "köyhtyy saap, muttei laihtuu?" Veijalaise Hannuha se Hoikkala kylästä ol jällee kerra kaikist noppemp, ja vastas miu selventäväst näinikkää:

"Köyhtyy saap, muttei laihtuu" on lähes sellasennaa laulus, joka alkaa "Nyt muistellaa myö ruokii, mitkä olliit muotii, Karjalas` ko oltii ja piiraat paistettii". Laulu sanat on miul iha paperil räntättyyn, mut laulu nimme ei oo. Mie kuuli tän ensimmäise kerra monta vuotta takaperi Porvoos Seura talvijuhlis ja vissii Hilska Asta toimitti miul sanat myöhemmi. Sanoje tekijää en tiijä. Laulu loppuu, et "Riehtiät ja sukunat, varistokset murkinat, köyhtyy saap, mut laihtuu ei, meil päi sanottii". Mut laulamane

miult kyl ei onnistu. Katso ku sovan jälkee mie tuln Perniös Sauru alakoulust Joulun 1946 ensimmäine "Lukukausitodistus" kääes kottii, nii mie olin äitil sanont et "viitose anto vaik mie niin lujast lauloin". Mie vissii luulin, et ku laulaa koval äänel ni kymppi tuloo. Vikaha olkii opettaja, Kirsti Hakase. Sen verra miul on kuitekii laulutaijuu, et tää vissii lauletaa samal viisii ku se "Kerenski se leipoi suuren taikinan".

Veijalaise Hannu Hoikkalast

Mei äitil ol tällänekkii sanonta, et "Mie oon köyhil hyvä, mut miul ei oo mittää antamista", ko hää joissai tilanteis tarkotti, et häne mielestää asja ol sil selvä, eikä siihe olt ennää mittää lissäämistä. Mie voisi melkee täl kertaa sannoo sammaa. Mut työ ko tunnetta miut, ni tiijjättä, et enhä mie ossaa olla aina jottai lissäämmättä. Nii nytkii.

Katsoha, ko sen laulu nimi jäi Hannult kertomatta. Se o "Apposkaalista mantsikkamöllöön", ja siihe o itse Villase Niilo tehtnt sanat ja sovittant musiiki karjalaise kansalaulu mukkaa, mikä tieto löytyy ainaskii Porvoo Seuvu Koivistolaisii Laulukirjast "Koivisto Koivisto" (Porvoo 2006). Miul noita o kaksi

kappalei, ko aina pakkas retkil unohtummaa laulukirja kottii, ni pit ostaa uus. Hannu ol siinkii asjas oikias, et kyl se viisu luonnistuu Kerenski-laulu nuotil. Mie nääs pirruuttai kokeili, ja käihä se, vaik sanoi kans olkii tekemistä, miulko tahtoo olla hijas puhe ja kankee kiel niiko Lutteruksel.

Mitä sit siihe laulunumeroo tuloo, ni kyl Hannu varmast ol iha oikias siin, et vika häne vitosee ol häne opettajassaa. Mut kylhä paljo riippuu kyl siintkii, onks sitä uskaltautunt laulamaa tarpeeks kovvaa ja korkialt. Miulkii Loive Sylvi Koivistol ensmäse luoka joulutotistukse 1943 räppäs laulus seiska, ko mie lauloin varmast liia hiljaa, ujo

ko olin. Mut annas olla, ko olin oppint laulamaa tarpeeks kovvaa ja korkialt, ni ylioppilastovistukses kommeilkii jo kymppi. Mut voipha se olla niikii, et se ol väärä numero, ja sithä se olkii musiiki opettaja Viikkala Marja vika. Sitä mieltä ol ainaskii mei poika, ko mie hänel pieneen iltasil yritti laulella, ni poika tokas ja rukoil: "Iti, iti, ÄLÄ laula ennää!"

Martti Piela

Vatnuori-henkinen risteily Helsingin itäsaaristoon "salakuljettajien" matkassa

Lähde mukaan Vatnuorin kyläyhdistyksen ryhmämatkalle torstaina 4.9.2014. Osallistumme Royal Linen "Kieltolaki"-risteilylle, joka lähtee Helsingin kauppatorilta klo 18 ja kestää n. 2 ½ tuntia. Kuulemme esityksen kieltolain aikaisesta elämästä salakuljetuksiin ja nautimme noutopöydän runsaista illallisantimista. (<http://www.royalline.fi/articles/1481/>).

Osallistumismaksu **etukäteen ilmoittautuneille** on 25€ (Yhdistys maksaa osan lipun hinnasta). Ilmoittautuminen viimeistään 27.8.2014 sähköpostitse sannasorvala@luukku.com tai tekstiviestillä numeroon 050 5904 528. Puhelimeen vastataan vain klo 18 jälkeen. Kerro nimesi ja ilmoittamiesi osallistujien lukumäärä. Käteisrahan käsitteily vähenee, jos maksaa osallistumismaksun etukäteen yhdistyksen tilille FI12 4712 0010 0709 86. Kuitti sitten mukaan!
Tervetuloa!

Särkisalon kirkossa

Koivistolaisten kirkkopyhää vietetään Särkisalon kirkossa 12.10.2014 klo 10.00.

Messun jälkeen kukkien lasku Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkillä.

Kirkkokahvit seurakuntatalossa.

Tervetuloa!

Salon Seurakunta

Perniön ja ympäristön Koivistokerho

Tanssiin kutsu

Tuuli koivut tanssiin kutsui.
Kevyesti kumartain
oksat oitis tanssiin ryhtyi.
Kirmaten ne varsin norjin
tuulen rytmin tavottain
karkelointiin kaikin yhtyi
lehviänsä liekutellen,
keveästi keinutellen,
vapaudestaan iloiten,
kesätuulta totellen

riemuitsivat tanssien.
Tuuli kertoi laulussaan:
Alla taivon sinikannen,
yllä kauniin, vapaan maan,
iloita nyt kaikki saamme.
Auringosta nauttikaamme!
Miksen nyt siis minäkin
pubaltaisi riemumielin,
ilobonne yhtyisi,
tanssiin teitä kutsuisi?

Martti Piela

Hattulan vanha kirkko ja Tampereen tuomiokirkko

Kuvat ja teksti: Martti Piela

Kävimme Kaizun kansa heinäkuun lopulla Porvoon seurakunnan retkellä Hattulan satoja vuosia vanhassa kirkossa ja Tampereen tuomiokirkossa, jossa koivistolainen Erkki Kansanahokin piispana varmaan saarnasi moninaiset kerrat.

Onnistuneen retken järjestäjinä olivat Maria Jylhä ja Veikko Klemola. Kummassakin kirkossa oli erinomainen opas, joka kertoi seikkaperäisesti sekä kirkon historiasta että seinillä säilyneistä maalauksista. Varsinkin Hattulan maalaukset ovat voineet olla aikoinaan monenkin saarnan aiheena papille.

Jos Koivisto ensmäne kirkkoherra mie olin, ja vanhas puukirkkos jos kerra saarnasin, Herra pelkoo ko seurakuntaa herättelin ja synnituntoo höitä ravistella koitin, ni kirko seinilt mie saatoin saarna aiheet ottaa (ko kuvvii siel, pirruu ja pyhimyksii, ol varmast seiiniil, niiko Hattula kirkkos o seinät täys vielkii).

Höil saarnata mie, Johannes, saatoin kuvvii jälkee tähä tappa:

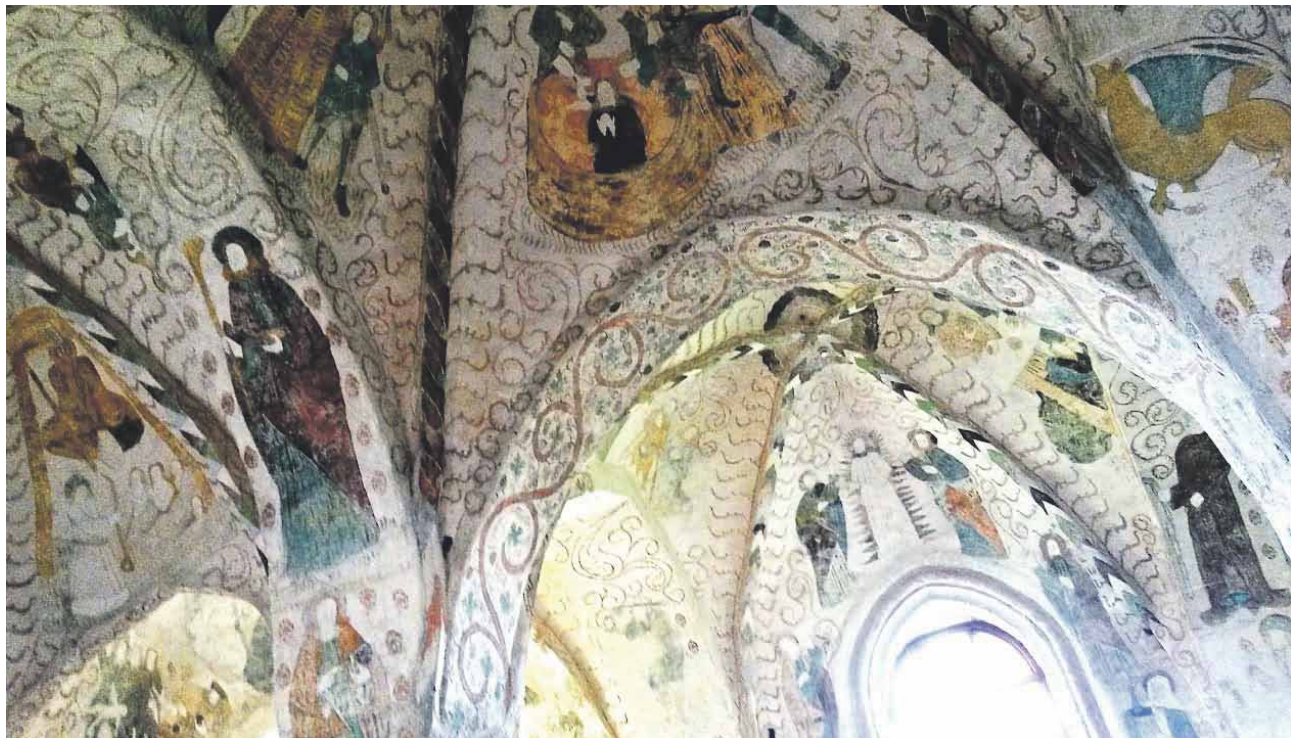
Tutivillus

Siint alkae, ko maa tomust Jumala Aatamin loi,
ihmissuvu ko luomakunna ruunuks miehe maa pääl toi,
Hääko huomaa, et yksinnää ei mies pärjätä taitas,
ni naise Hää Aatami kylkiluust muovas.
Höijjät asumaa paratiisi esikartanoihi
Hää Eeva ja Aatami asumaa asetti.
Sinne, keskel yle kaunista luomakunntaa,
Hää sanallaa korkian, komian puun istutti,
oksat alas taipuit siin hetelmist punasenna.
Mut koskemast sen antimii ihmisiä Hää varotti;
sem puu nimeks ko Elämä Kirjaa ol kirjattu:
Hyvä ja Paha Tiijjo Puu!

Sieluviholline, itse Piru ja Pabolaine
Paratiisii pääs hääkii, ja niiko käärmee
Eeva tuttavuutee kohtapuolee luikertel
ja hetelmää maistamaa tätä houkuttel
Hyvä ja Paha Tiijjo Puust omena ottamaa
ja Aatamilkii siint osa tarjoomma.

”Ees suupala kerra vaik puraskaa,
ni työkii. luovut olennot, saatta tietää,
mitä kaikkee ilma työ muute jäättä!
Ettähä työ nyt ees tiijjä, mikä tieto o hyväks,
ja välttääksee paha, sehä pittää saaha näkyväks.”
Näi haasto Eeval Piru.

Helpost periks anto käärmee puhehil Eeva,
heikko astia, miehe kylkiluust ko tehty ol vaa.
Läks liukkahast puhheillaa Aatamii taivuttelemmaa,
Tiijjo Puu juurel varjoo johattel istustuskelemmaa.
Käi lopult liia suureks houkutus miehel, Aatamil

Hattulan kirkossa

päässä hääkii Hyvä ja Paha Tiijjo lähtebil
Ja Eeva ko anto, ni Aatami otti,
puraa omenast kerra, puraa toiseki.
Silmät selällä katseliit hyö toisiaa:
”Nyt myökii jumala vertasii jo ollaa!”
Samas huomaa kumpikii: erillaisii ollaa!
Puu lehvil peitteliit alastomuutta.

Tuon lankeemukse jälkee Eteni puutarhast
joutuut lähtemää, Eeva ja Aatami,
Höitä Jumala paratiisii kiels palaamast.
Se sääntö koski myös höijä jälkeläisii.
Nii alkoit ihmiset täyttämää maan -
ympär Ahvriikkaa, Aasiaa, Eurooppaa
levis ihmise suku, Ameriikkaa ast,
mere taaks, perisynni raskauttamast!
Ja kaikkial Kiusaaja ihmistä seuras.
Hänel apuaa antoit pienet pirut monet;
kuka houkuttel kunniaa haalimaa, kuka rahhaa;
joitai taivuttel Kaini teil lähtemää toiset.

Yks pienemmist piruist tääl nähää kuvaa
mei rakkaa kirko seinäl tuol: Tutivillus.
Hää suure Piru abkera apulaine, lurjus,
houkuttelloo, kuiskailoo naise korvas -
juoruummaa tätä käsköö, välittämättä saarnast,
Pyhhää Sannaa estää naista kuuntelemast!
Nyt kuunnelkaa minnuu, naiset koivistolaiset:
Älkää kuunnelko Tutivillusta, häne houkutukset
helveti esikartanoihi johtaat, turmelukse tiel.
Työ Sannaa kuulkaa, teil aikaa o viel

parannus tehä juoruilu ilkiäst synnist,
ni työkii osallisiks pääsettä pelastuksest!

Nähä mie, Johannes, kirkkoherra,
Koivisto seurakunna uskolline paimen
tuoho aikaa, Viipuri piispa alane,
saatoin naisii torruu juoruilemisest.
Mut jos Koivisto kivikirkko kirkko ois viel,
eikä elokuvii, tiatterrii vaa esitettäis siel,
jos Lutteri uskoo nyt mie Koivistol saarnaisi
Kirkkoniemes seurakunnal sunnuntaisi,
saarna aihe ois varmast vähä toisellaine.
”Ei miehet juoruile, miehet haastat asjaa!”
Ja jos puhe ei riitä, miehet alkaat
nyrkeil oikeas olemistää totistellemmaa.

Ja jos nyrkit ei riitä, ni tarttuu tietyst pittää
johokii astaloo, miekkaa, kättä pitempää.
Ja onha niitä laittehii tietyst paljo ja monellaisii:
niiko lingot, musketit, kiväärit, tykit ja pommit,
singot, tankit, ilmalaivat ja lentokonneet,
veelaset, ja härvelit muut jos jonkinlaiset,
ne, mil saap maailma tuhottuu monekertasest.
Paremp varmast ois vaa, jos Tutivillus-piru
sais miehetkii itsiään kuuntelemmaa,
enneko pappii, kuka saarnassaa varottaa koittaa,
ihmisiä lankeemast naise syntii - juoruiluu.

Onnitteluit' ja muistamissii'

EMILIA HYTÖNEN ja EERIKA HYTÖNEN
tampereen lyseon lukio

kaksosten äiti Katariina Karppinen. Äidinäiti Leena Keränen. Hänen vammempansa Kaino ja Nestor Matti Hämäläinen Koiviston Kiiskilästä

PAVE JESKANEN valmistui 28.5.2014 tietotekniikka-alan insinööriksi Lahden ammattikorkeakoulusta.

Paven mummo Helka Rusila o.s. Hoikkala Kurkelan kylästä.

Ylioppilaaksi on kirjoittanut ALICE OJALA Turun Suomalaisen Yhteiskoulun Lukiosta.

Isoisä Teuvo Hasko Vatnuorista.

Rouva EILA RAASKA (o.s. Pukonen) täytti 95 vuotta 25.7.2014. Hän on ikäänsä nähden pirteä ja asuu omassa kodissaan Helsingin Laajasalossa. Juhlat vietettiin perhepiirissä."

LEILA ANITA ATHANASIA CHEVIS valmistui ylioppilaaksi toukokuussa 2014. Moore High School, Oklahoma, USA.

Tääl' tapahtuu

Turun ja ympäristön koivistolaiset

Miniristeily Viking Amorellalla 7-8.10.2014
Lähtö 7.10.2014 klo 8.45 Turusta
Paluu 8.10.2014 klo 7.35 Turkuun
Risteilyn hinta 25 €/henk. ikkunallisessa A-luokan hytissä (kun kaksi samassa hytissä)
Hintaan sisältyy:
- matka mainitussa hyttiluokassa
- Viking Buffet lounas ruokajuomineen
- kahvi ja pullakuponki kahvilaan
- yhteinen ohjelmallinen tilaisuus koulutustiloissa arpajaisineen Amorellan ohjelmistoon kuulu Golden 50's. Viihdekokonaisuus tarjoaa makupaloja 50-, 60- ja 70-luvun musiikista.
PAF Bingoreisteily & Onnenpallo Janne Porkan seurassa.
Ilmoittautumiset Airi Saariselle puh. 0400- 538443 tai airi.a.saarinen@gmail.com viimeistään syyskuun aikana.

Tervetuloa koivistolaiset ja heidän ystävänsä

Ennakkotietona, että risteily Viking Gracella tehdään 24.-25.11. 2014
Lähtö 24.11.2014 klo 20.55 Turusta
Paluu Turkuun 25.11.2014 klo 19.50
Jouluisen risteilyn hinta 49 €/henk (kaksi samassa A-luokan hytissä)
Sisältää samat kuin Amorellallakin. Lisäksi kahvit lisukkeineen koulutustiloissa.
Club-Voguessa viihdyttää Finlanders ja Rertossa Vävytrio Pekka Tervahartialan johdolla.
Pistäkäähän muistiin ajankohta

Kirkkopyhä Mäntsälässä

Su 21.9. Vietämme Koivistolaisen kirkkopyhää Mäntsälän kirkossa klo 10.00 Kirkon jälkeen nautitaan kirkkokahvit srk-keskuksen salissa.
Kirkkopyhän aiheena Koviston kirkko 110 vuotta.

Mäntsälä kirkko, Vanha Porvoontie 8
Seurakuntakeskus, Urheilutie 1

Tervetuloa!
Mäntsälän Koivistolaiset

Vanhemmat ja isovanhemmat, huomio!

Uusia ylioppilaita muistaessaan Koivisto-säätiö on parina viime vuotena joutunut hämmästyttävään ja hieman nolostuttavaan tilanteeseen. Säätiöhän lähettää uudelle ylioppilaalle kirjan Koiviston arkielämää ja tilaa myös vuodeksi Koiviston Viestin. Kirja on niin arvokas – ja painava – että se pitää erikseen hakea postista. Jotkut uudet ylioppilaat eivät kuitenkaan ole hakeneet sitä, vaan kirja on aikoinaan palautettu säätiölle. Tämä aiheuttaa turhaa työtä ja vaivaa. Mahdollisesti nuori on pelännyt, että hän joutuu siitä joltain maksamaan. Kerran on myös käynyt niin, ettei ylioppilas ole huolinut edes Koiviston Viestin vuosikertaa, vaan on yliollkaisesti ilmoittanut, ettei asia kiinnosta.

Hyvä vanhemmat ja isovanhemmat! Kun te ilmoitatte uudesta ylioppilaasta säätiölle, niin mainitkaa ystävällisesti myös hänelle itselleen, että säätiö tulee muistamaan häntä ilmaisella kirjalla ja lehden tilauksella. Se on myös oivallinen tilaus muistuttaa nuorelle hänen sukunsa lähtökohdista. Ellei koivistolaisuus kiinnosta juuri sillä hetkellä, niin sekin aika varmaan vielä koittaa. Koiviston Viesti ja koivistolaisuudesta kertovat kirjat ovat oivallisia johdatuksia omien juurten löytämiseen.

Sirpa Taskinen
Koivisto-säätiön hallituksen puheenjohtaja

Sydämellinen kiitokseni kaikille minua muistaneille täyttäessäni 90-vuotta! Irja Virtanen, os. Villanen.

Turun ja ympäristön koivistolaiset

Syksyn toiminta alkaa taas.

Kaikki toiminta omassa Kajuutassa Itäpellontie 2 Turku 30
***Naistenkerho** kokoontuu joka kuukauden ensimmäisenä maanantaina klo 13 alkaen 1.9.2014
***Jaalamiehet** kokoontuvat joka torstai klo 14, paitsi viikolla jolloin kajuutailta tai yhdistyksellä muuta toimintaa. Syksyn ensimmäinen tapaaminen 11.9
***Käsityökerhon** ensimmäinen kokoontuminen Käsityöläismuseon lippukassan luona keskiviikkona 20.8 klo 12. Kiertelyä museolueella ja kahvit Kisällissä.
***Kajuutailat joka kuukauden kolmantena tiistaina klo 17**
Syksyn ensimmäinen Kajuutailta 16.9 klo 17 jolloin Tuomo Paasi tulee kertomaan: Entisajan luotseista, luotsiveneistä ja kuttereista. Syksyn toinen Kajuutailta 21.10 klo 17 jolloin FL Merja Leppälahti tulee kertomaan kirjoittamastaan kirjasta Karjala Sydämesäin. Kirja kertoo Uudellakirkolla syntyneen, pitkään Koivistolla eläneen Ulla Mannosen kansanperinteen keruusta ja elämästään.
***Valmistamme Hapankaalia** Kajuutassa porukalla lauantaina 6.9 alkaen klo 10. Varaa koko päivä. Hinta määräytyy osallistujamäärän ja tarvikkeiden kustannusten mukaan. Kokeilemme myös kurkujen säilömistä mikäli saadaan satoa. Teemme säilönnät yhteiseen astiaan mutta voit ottaa myös omat pienet lasipurkit mukaan jos haluat kokeilla säilömistä omaan astiaan. Mukaan myös oma perunanuija ja juustohöylä. Ilmoittautimen 31.8 mennessä Kirsti Laaksonen 0400-442388 tai Hanna Silfver 040-7711425
***Kesän 2015 Koivistojuhlat järjestetään Paraisilla.** Aloitamme juhlien suunnittelun Kajuutassa tiistaina 23.9 klo 15. Sie jolla juuret Koivistolla tule mukaan talkoisiin. Kun meitä ois monta nii ei kenenkää taakka muodostu kohtuuttomaksi ja saahaa järjestetty hienot juhlat. Jos et kerkiä tähä kokouksee mukkaa nii talkoolaiseks voip ilmoittautuu myöhemminkii Kajuutaillois tai soittamal puhejohtaja Matti Aggel 040-5367701 sekä sihteeri Hannu Sepiselle 040-7031244
Tulossa myös Iltamat lauantaina 25.10 ja
Joulujuhlat Turun Karjalaisten talolla 7.12 klo 15

Tervetullo haastelemaa Kajuutailtoihin ja kaikkii muihinki tilaisuuksii soppii vaa tulla mukkaa.
Oikei mukava ois teitä nähhä!

Nyt mie runolle rupean -runokilpailu nuorille

Karjalainen Nuorisoliitto järjestää nuorten Nyt mie runolle rupean -runokilpailun, jossa haetaan tämän päivän nuoren elämää heijastavia vapaita, viljeltyjä ja rosoisia tekstejä. Myös laululyriikoita voi lähettää kilpailuun. Kilpailutekstissä on oltava jokin karjalainen elementti, olkoon se murre, muoto, tarina taustalla tai joku muu.

Kilpailun päätuomarina on runoilija Vilja-Tuulia Huotarinen. Voittajat julkistetaan 11.10. Suuri Karjalainen Karonkka -risteilyllä.

Sarjat: 9-12 -vuotiaat ja 13-16 -vuotiaat

Palkinnot: Molempien sarjojen parhaat palkitaan Kalevala Korun riipuksin. Lisäksi jaetaan muita palkintoja ja kunniamainintoja. Voittajat pääsevät Suuri Karjalainen Karonkka -risteilylle Helsingistä Tallinnaan 11.-12.10.

Osallistumisohje: Voit osallistua enintään kolmella runolla. Lähetä runosi 5.9.2014 mennessä osoitteeseen Karjalainen Nuorisoliitto, Käpylänkuja 1, 00610 Helsinki tai sähköpostilla osoitteeseen toimisto@karjalainennuorisoliitto.fi. Liitä mukaan yhteystietosi ja ikäsi. Jos haluat osallistua nimimerkillä, lähetä silti mukana yhteystietosi. Karjalaisella Nuorisoliitolla on oikeus julkaista kilpailuun lähetettyjä runoja omissa julkaisuissaan, verkkosivuillaan ja Karjala-lehdessä ilman erillistä korvausta.

Lisätietoa: www.karjalainennuorisoliitto.fi